

عنوان مقاله:

اکباتان، اولین رقم چغندر قند ایرانی مقاوم به ریزوکتونیا و متحمل به ریزومانیا

محل انتشار:

مجله یافته های تحقیقاتی در گیاهان زراعی و باغی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسن ابراهیمی کولایی - مربی، بخش تحقیقات چغندر قند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، همدان، ایران.

حامد منصوری - استادیار، بخش تحقیقات چغندر قند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، همدان، ایران.

جمشید سلطانی - مربی، بخش تحقیقات چغندر قند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان رضوی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مشهد، ایران.

سید باقر محمودی - دانشیار، بخش تحقیقات چغندر قند، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.

محسن آقایی زاده - استادیار، بخش تحقیقات چغندر قند، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.

مهدی حسنی - محقق، بخش تحقیقات چغندر قند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، همدان، ایران.

محمد رضا اوراضی زاده - استادیار، بخش تحقیقات چغندر قند، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.

عادل پدرام - استادیار، بخش تحقیقات چغندر قند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ارومیه، ایران.

خلاصه مقاله:

استفاده از ارقام مقاوم بهترین روش کاهش خسارت بیماری پوسیدگی ریشه و طوقه و ریزومانیا در چغندر قند می باشد. به منظور تهیه رقم مقاوم، در سال ۱۳۸۲ ژنوتیپ های چغندر قند در شرایط آلودگی مصنوعی به ریزوکتونیا ارزیابی و یکی از گرده افشان ها به عنوان مقاوم ترین توده به ریزوکتونیا (SB19) انتخاب شد. در سال ۱۳۸۳ از ریشه های سالم این توده لاین های خودگشن و در سال ۱۳۸۴ بذر هیبرید تهیه شد. هیبریدهای انتخابی طی دو سال و در مناطق مختلف مورد مقایسه عملکرد قرار گرفتند و همزمان مقاومت لاین های گرده افشان در میکروپلات های ایستگاه همدان مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که میانگین عملکرد شکر هیبریدی که والد پدری آن سپس به عنوان والد پدری رقم اکباتان انتخاب شد ۱۰/۲ تن در هکتار و شاخص بیماری والد پدری آن ۲/۱۶ بود. در سال ۱۳۸۶، میانگین عملکرد شکر این هیبرید در مناطق غیر آلوده و آلوده به ترتیب ۹/۱ و ۷/۰ تن در هکتار بود. بر اساس نتایج ارزیابی عملکرد و مقاومت به ریزوکتونیا، ده لاین برتر انتخاب و در سال ۱۳۸۸ به منظور تهیه هیبرید مقاوم به ریزوکتونیا و متحمل به ریزومانیا، از تلاقی آن ها با دو والد مادری مقاوم به ریزومانیا ۱۸ هیبرید تهیه و طی سال های ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰ در سه منطقه مختلف که دارای آلودگی طبیعی به بیماری بودند، مقایسه عملکرد شدند. میانگین عملکرد دوساله شکر هیبرید (SB۳۶) × S۱-۲۴×۷۱۱۲ که در نهایت به عنوان رقم اکباتان نامگذاری شد، در این

مناطق به ترتیب ۸/۷، ۸/۹، ۳/۹۹/۳ تن در هکتار بود. به طور کلی نتایج نشان داد که عملکرد و مقاومت رقم اکباتان، مشابه رقم مقاوم خارجی بود. زمان لازم برای رسیدن به ۹۰% جوانه زنی بذر اکباتان ۸۰ ساعت ثبت شد که بسیار سریع تر از رقم های فلورس و جلگه بوده و بیانگر سرعت بالای جوانه زنی این رقم می باشد.

کلمات کلیدی:

چغندر قند، پوسیدگی ریشه، پی تیوم، ریزومانیا، سرعت جوانه زنی، مقاومت به بیماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1820381>

